

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 115/23

Luxemburg, 6 iulie 2023

Hotărârile Curții în cauzele C-8/22 | Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Refugiat care a săvârșit o infracțiune gravă) | C-663/21 Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Refugiat care a săvârșit o infracțiune gravă) | C-402/22 Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Infracțiune deosebit de gravă)

Revocarea și refuzul statutului de refugiat: Curtea de Justiție precizează condițiile de adoptare a unei astfel de măsuri în privința resortisantului unei țări terțe condamnat pentru o infracțiune

În special, persoana în cauză trebuie să reprezinte o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății, iar decizia trebuie să respecte principiul proporționalității

Curtea de Justiție a fost sesizată cu trei cereri de decizie preliminară distincte, în cadrul unor litigii (în Belgia, în Austria și în Țările de Jos) între resortisanți ai unor țări terțe și o autoritate națională. Mai precis, este vorba despre contestații ale unor decizii de retragere sau de refuz al statutului de refugiat care privesc resortisanți ai unor țări terțe care au fost condamnați pentru o infracțiune considerată de autoritățile competente ca fiind deosebit de gravă.

Această posibilitate de revocare/refuz este prevăzută de dreptul Uniunii¹ în ipoteza în care, întrucât a făcut obiectul unei condamnări în ultimă instanță pentru o infracțiune „deosebit de gravă”, persoana în cauză reprezintă o amenințare pentru societatea statului membru în care se află.

În cauza C-8/22, întrebările adresate Curții de Conseil d'État (Consiliul de Stat, Belgia) privesc legătura dintre o condamnare definitivă pentru o infracțiune deosebit de gravă și existența unei amenințări pentru societate, precum și sfera de aplicare și întinderea examinării existenței unei astfel de amenințări.

Curtea statuează că existența unei **amenințări pentru societatea** statului membru în care se află resortisantul în cauză al unei țări terțe **nu poate fi considerată dovedită prin simplul fapt că acesta a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune deosebit de gravă**. Astfel, o măsură de revocare este subordonată **îndeplinirii a două condiții distincte** respectiv, pe de o parte, ca resortisantul în cauză al unei țări terțe să fi fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune deosebit de gravă **și**, pe de altă parte, să se fi stabilit că acest resortisant al unei țări terțe reprezintă o amenințare pentru societatea statului membru în care se află.

Curtea precizează că măsura de revocare contestată nu poate fi adoptată decât atunci când resortisantul în cauză al unei țări terțe reprezintă o amenințare **reală, prezentă și suficient de gravă** la adresa unui interes fundamental al

¹Articolul 14 alineatul (4) litera (b) și alineatul (5) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO 2011, L 337, p. 9).

societății statului membru în care se află. Curtea adaugă că **revine autorității competente** sarcina de a efectua, pentru fiecare caz individual, o evaluare a tuturor circumstanțelor proprii acestui caz.

Atunci când sunt îndeplinite cele două condiții prevăzute de dreptul Uniunii, un stat membru dispune de posibilitatea de a revoca statutul de refugiat **fără a fi însă obligat să exercite această posibilitate**: ea trebuie exercitată cu respectarea, printre altele, a principiului **proporționalității**.

Cour administrative (Curtea Administrativă, Austria) solicită Curții să se pronunțe în cauza C-663/21 tocmai în lumina acestui principiu și a evaluării comparative necesare a intereselor refugiatului și a celor ale statului membru față de amenințarea pe care persoana interesată ar putea să o reprezinte pentru societate.

În ceea ce privește această evaluare comparativă, Curtea subliniază că revocarea statutului de refugiat este condiționată de stabilirea de către autoritatea competentă a faptului că o astfel de măsură este **proporțională în raport cu amenințarea pe care o reprezintă resortisantul** în cauză al unei țări terțe la adresa unui **interes fundamental al societății statului membru** în care se află acest resortisant. Curtea precizează totuși că respectiva autoritate competentă nu este obligată să ia în considerare, în cadrul evaluării comparative menționate, întinderea și natura măsurilor la care ar fi expus acest resortisant al unei țări terțe în cazul returnării în țara sa de origine.

În sfârșit, în cauza C-402/22, Conseil d'État (Consiliul de Stat, Țările de Jos) solicită în mod expres Curții să se pronunțe cu privire la noțiunea de „condamnare printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune deosebit de gravă” și solicită să se stabilească pe baza căror criterii o infracțiune poate fi considerată ca atare.

Curtea arată în această privință că o măsură de revocare/refuz nu poate fi aplicată decât unui resortisant al unei țări terțe care a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune ale cărei caracteristici specifice permit să fie considerată ca fiind de o **gravitate excepțională**, în măsura în care **face parte dintre infracțiunile care aduc cel mai mult atingere ordinii juridice a societății în cauză**. În plus, acest grad de gravitate nu poate fi atins printr-un cumul de infracțiuni distincte, dintre care niciuna nu constituie, ca atare, o infracțiune deosebit de gravă. Aprecierea gradului de gravitate a unei infracțiuni implică o **evaluare a tuturor împrejurărilor** specifice cauzei în discuție, cum sunt, printre altele, **natura**, precum și **cuantumul** pedepsei aplicate și, *a fortiori*, cuantumul pedepsei pronunțate, **natura infracțiunii** săvârșite, eventualele circumstanțe atenuante sau agravante, caracterul intenționat sau neintenționat al acestei infracțiuni, natura și amploarea prejudiciilor cauzate de respectiva infracțiune sau natura procedurii penale aplicate pentru sancționarea aceleiași infracțiuni.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral și rezumatul hotărârilor ([C-8/22](#), [C-663/21](#) și [C-402/22](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

